

Nr 136.

Av herr **Norman**, om återupprättande av en ordinarie arbetslärartjänst i skomakeri vid dövstumskolan å Manilla.

I bilaga till statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, föreslår departementschefen under rubriken Personalförteckning rörande dövstumskolorna från och med budgetåret 1946/47 (s. 402) bland övriga tjänster å ordinarie stat 11 arbetslärare i barndomsskola, lönegrad A 11. Förslaget innebär, att den vid vårdanstalten i Gävle befintliga ordinarie arbetslärartjänsten jämte den nuvarande innehavaren av denna tjänst överflyttas till upptagningskolan å Manilla och att den vid sistnämnda skola sedan höstterminen 1940 tjänstgörande extra arbetsläraren i skomakeri entledigas.

Skolöverstyrelsen har föreslagit, att den ordinarie arbetslärartjänsten i skomakeri bör bibehållas vid vårdanstalten även efter flyttningen till Mogård, enär anstalten bör ha stor nytta av en skomakare för beredande av lämplig sysselsättning för anstaltens skyddslingar och för utförande av nödiga skoreparationer.

Statskontoret anser, att en hantverkare med placering i lönegraden Ex 6 tills vidare torde vara till fyllest för anstaltens i Mogård behov. Huruvida en för uppgiften att handleda dövstumma skyddslingar i skomakeriarbeten lämplig person kan anställas med den av statskontoret föreslagna löneplaceringen torde emellertid vara ovisst. Lönegraden Ex 6 innebär å A-ort en begynnelselön av 2 200 kronor, vartill komma vissa tillägg; som jämförelse kan nämnas att kollektivavtalet för skomakeriarbetare å I-ort upptager ett årligt avlöningsbelopp av 5 200 kronor.

Vid Manilla dövstumskola har sedan lång tid tillbaka funnits en arbetslärare i skomakeri med fast anställning. Från och med den 1 juli 1940, då den förutvarande tjänst innehavaren avgick med pension, har tjänsten varit vakant och uppehållits av extra arbetsläraren S. Juhlin. Under nämnda tid har den tidigare undervisningen i skomakeri för skolans lärjungar moderniserats och i viss utsträckning omlagts till "pedagogisk läderslöjd", och Juhlin har vid denna förbättring av undervisningen visat mycket god arbetsskicklighet och gott pedagogiskt omdöme. Han har sålunda ådagalagt stort intresse för undervisningen och utarbetat för denna undervisning lämpade slöjd- och arbetsserier. Ur skolans synpunkt är det önskligt, att dessa praktiska försök med slöjdbetonad undervisning få fullföljas, och denna synpunkt torde även

delas av departementschefen (s. 401). Att bibehålla undervisningen i sin nuvarande form synes emellertid ej vara möjligt, om annan person utan erfarenhet av sådan läderslöjd kommer att handhava densamma.

Det synes ej heller vara med rätt och billighet överensstämmande att en lärare, som under 6 läsår på ett mycket förtjänstfullt sätt uppehållit en extra lärartjänst och som skolan även för framtiden har behov av, entledigas på grund av organisatoriska förändringar rörande dövstumskoleväsendet i övrigt. Den vid vårdanstalten anställde ordinarie arbetsläraren i skomakeri torde även efter anstaltens flyttning till Mogård vara välbehövlig på denna plats.

Med hänvisning till vad här ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i överensstämmelse med skolöverstyrelsens förslag ville besluta att återupprätta en ordinarie arbetslärartjänst i skomakeri i lönegrad A 11 vid Manilla dövstumskola från och med budgetåret 1946/47, så att antalet ordinarie arbetslärartjänster vid barndoms-skolorna uppgår till 12, och

att anslaget till avlöningar åt ordinarie tjänstemän vid dövstumskolorna förhöjes med 4 395 kronor för nämnda år.

Stockholm den 23 januari 1946.

David Norman.